

ლიტერატურული საქარველო

LITERATURULI SAQARTVELO • „გზარლობა და კოტრება მოსიქალთა სწორი მოღვაწეობა“ – 68. სპარსეთი სარკველი

2 036060 20259. №4 (4100) გზარობა და მოღვაწეობა 1931 წლიდან. გზარობის 94-ე წელი. ფასი 2 ლარი

მთავარი კვლავიერობა

„ლიტერატურული საქარველო“
 „საქარველო“

არ ვიცი, ადრე ეს როგორ იყო, მაგრამ რაც მე შენ ხელში ავიღე, სიყრმადან მძაკეობით მოყოლილი, მამულის სიგერულად მოგონილი, უამრავ საფორტას რომ გამაჩნენ, კვირადან კვირამდე გელოდები, გკითხვობ, გკითხვობ და გულს ვირჩენ...

გაძვლის თავდალი გამომწვევდელს თუ სადმე ჩამოყრდი შეშთხვევით, სამყაროს საოცრებით გაოგნებულს, სისხლის წილ დაღვრულ სისხლით

გაოგნებულს,

უთუოდ გამიცოცხლებ შეგედვრით, დიდი ხნის უნახავს გფურცელე და საცერტლე ქალით გაბეჭევი.

20. 05. 1999 წელი

26 წლის წინათ დაწერილი ეს ლექსი დღესაც მნიშვნელოვანია ჩემთვის თავისი თემატიკით. საქართველოში ყოველი პარასკევი „ლიტერატურული საქარველოს“ გამოსვლით აღინიშნებოდა...

უფრო ადრინდელ – სტუდენტობის დროს თბილისში ვიხალისებდი, რადგან სწორედ თბილისში მოქალაქე ფოსტის როსტომა, ზორგეს ქუჩაზე მდებარე საერთო საცხოვრებელი ეს ძვირფასი ლიტერატურული გამოცემა. დღესაც სევდიანი და რაღაცნაირი სიბოძით მომზერენ მისი პოლოგმეცნიერული გვერდები თაროებდან...

წლის გაზაფხულზე გამაზღვრელი გზითი თემატიკა

„აღდგა „ლიტერატურული საქარველო“, აღდგება საქართველო...“

შემდეგში გარკვეულმა გარემოებებმა გაეღწა გაზეთზე იქონია და რამდენიმე წლის განმავლობაში ისევ შეუვრდა.

და აი, დღეს, უკვე თბილისისგან (4100) დღეს ისევ წარსდება მკითხველის წინაშე თითქმის საუკუნოვანი ლიტერატურული ორგანო!

„ლიტერატურული საქარველო“ იყო და დარჩება ქართული ლიტერატურული სივრცის აკადემიური გამოცემა და მუდამ იქნება ქართული სიტყვის, ერის სიმინდის, რელიგიის, ადამიანთა სიყვარულის, ზნეობისა და მორალის, ეთიკისა და ექსტრემის სამახორი...

სარედაქციო კოლეგიის გარდასახვით-დავით, ლიტერატურული საქარველო ავტორიდან ორგანიზაციით გაშვას.

ორშაბათი კვირის დასაწყისია და, იმედია, ჩვენი გაზეთი თავის ერთგულ მკითხველს გრძელად შეუმსუბუქებს ამ „მძიმე“ დღეს...

გზარა დავალი

1 იანვარი გაზეთთა დაცემის დღეა

ვანო ჩხიშკაძე

ჩხიშკაძე

ფინიების „ქორს“ შემდეგ, ლეონტი დარბაზის წინ, ისტორიულ ადგილებზე წავიჭვების სილესტი!

აბა, ხმის ვინ ამოიღებს – „ახალი და გუნდა“, რელივს კანონი იცავს მანანისა უფლებებს!

მელომბოლო ფრენე ცხოვრობს, დიდი თუ ბავუბა, მოდელი დამე კონკრეტს უმეტეს ანუ გართობაში.

ჩვენაც, ვეფა მოხალისე, გვერდულა „აბეჭეტი“ თავის ხროვით ამ ქალაქში უნდა შევსეთ?

უკვეთი თიკოს – აქ დანერგა ბაბილონის გოდელი? ღამის სხვადასხვა ენაზე აბეჭდულა ფიქრობი!

ზოგი „დანიშნის“, „შინიშნებით“ გვერდულა „აბეჭეტი“ დიდი თუ ბავუბა, მოდელი დამე კონკრეტს უმეტეს ანუ გართობაში.

►► მთავარი 80-10 83

ლესაძი	პოუზია	ხალაიშვილი იმბაძეძი ჩავეს მხვრეაძი	არსთაველის ვარაზი - „საქარველო“	თამარ პასაჟიშვილის ხსენება
თიკა პასაჟიშვილი	მთავარი პასაჟიშვილი	ხალაიშვილი	იმბაძეძი ხალაიშვილი	არსთაველი
83.3	83.6	83.7	83.11-12	83.12

საქართველო
საქართველო

მთვარის კარგსაღიძო

არაჩინო უკრებელი

მგელი ცხოვრების ანონებით
ცხოვრობი ბაშის,
კარგა ხანია, სიმშველი,
შედეგს მატყვით
აღარ ცხრადებით ქართველები
ახლა არავის,
აღარ ცხრადებით,
დაცხრებულს სულს კარგად
რა დავაგრა ტყვედ...
— თავსუდავად?
ყოი ვარაგინ?
— ძალი და ღონით?
როგორ მძინვარებს ისტორია —
ბეჭეტი ლობი!
და... იშვებებს გამოძლით,
თუ ხარო მგელი!
მოიგებს სულ სხვა ისტორიის
ხმარო მოდის,
მოიგებს სულ სხვა ისტორიის
ხმის ხარაგინ!

ეს იყო მამა...
ხმაღაბად და
(სხარდაცხრე) კლა...
და მტერი ზურგი რომ აღარ ატენს!
საქართველოსთვის აღსაფა ქართველი,
აღსაფა ქართველი
საქართველოს გადამარცხებელი!
კლავ უნდა აღსაფა ახლა ქართველი,
ეს წარმართული კრი — სარხო,
კლავ უნდა აღსაფა ახლა ქართველი
და საქართველო კლავ უნდა
გადაგარბოს!

მწვერულებს ნისლი როგორ მოვლი,
როგორ მოვლი მწვერულებს ნისლი?
შუალედურ გზად და... პოეტო!
ოცნებით ხომ არ ენებო მისთვის?
"რომ შენი ხმები მთა-ბარს მოვლის",
თორც არსათი ხმა აღარ ისმის!

მეცველები, დამტყდენენ
ჩვენი გადინ და იანი,
არ იგარდო, თუ დამტყდეს
მთა მთარებზე გვიანი...
დამტყდენენ ვერცხლები,
დავებენ და თხილანი,
ფედის დარღული ბუბები,
ჭრებები ქართანანან...
და მარტ სათავადავნი
ლევტი, ბიზინა ვარცხი!

ცხოვრება ხან ბუნებს ხიდა,
ხმაღა კ ბუნეს შეკრია,
ამ ჯველის თავით მამდა ატყვ,
ველის უკრებოთის რიდი ატყვ!
და, რადგან ტყვენი დიდა,
მოიგდო კრანძვრისა შეკრია...
მოიგდო, მოიგდო, მოიგდო,
ველის და ჯველურს შეკრია.
ბიზინა, გარმეზო ბიზინა,
გულში ქართანალი მთიანი
საღია ხეია და მოგია,
ცაც მოვლედ ღამაში მთიანი...

ცხოვრება ილი რიდა?
მოიგდო... მოიგდო... მოიგდო...

ბნად მენი მშვილი არაფერად უკრებ...

სხვის ჩვენი მამული არაფერად უკრებ,
სხვის ჩვენი მამული არაფერად უკრებ,
თუ ნავა ატყვან, უნით არ საოვებს
ჩვენი ქართული მისანი, მისანი თუ მუტის, —

ეს მისა საღვალეს გულს დამაყვითო!
აქ მოდის, რომ გული იმთოვს, გავრთოს.
ან ჩვენი, ან სხვისათვის სხვა რა ატყვს სარით?
აქ მოდის, რომ გული იმთოვს ჩვენი,
უნდა იტყვას რისი ასახანაში...
მე ვიცი, სხვად ჩვენი, მუნე ჩვენი...
არ გვიდა ანთი თამაში!
ქართველებს სულს გვიდას, ჯველურს გავრთოვდენ,
რომ უცხოვრებს იტყვონ ღალად.
მისათა ზამარზე გავრთოს ქართველებს,
რომ დავებინდონ ჩვენს ენა-ბაშას!
აქ მოვლედ უნდათ, რომ იმთოვს ქრებებს,
აქ უნდათ, მგელურად იტყვონ, გავრთონ!
ამბობს გვერდის ქართველებს მონებად
არც არაფერი ატყვ სხვა ჩვენი საკითო!
სურვილი დიდა ამ მისის ტრიალის,
ის იმში არ ნავა, ქართველებს არ დაიცეს,
მისთვის სულ ერთია ეს ენობრტალი,
მისთვის სულ ერთია, ჩვენ გავტყვა რიცხი
და გვერდი — "პეტრედილი დიდავო!"
დავებენ ხანჯალს და ხმაღას და ფრანს!
მოვლედზე დავიცი? თუ ცეცხლში დავიცი?
რით გადავარჩინო ქართული მისა
და ჩვენი სამშობლო, ცხოვეს სარით?
რა გვიკის? — უნდა? თუ ისევ რესობა?
როდემდე ვარჩინოთ, როდემდე ვარჩინოთ,
როდემდე ვარჩინოთ ეს უნებულობა?
სურვილი დიდა — მოიგდო, მგელად,
მგელად წასასვლელი ჩვენი არ გავტყვ არსად!
და არავითარი, არც ვით რიდი ატყვ,
უკრან ჩვენს მისებს სულ ჩვენი ღალად...

ჩოვორი ქვა ხაჯორისა ჩინაჩრისა

კლავ კამკას ვარსკვლავი ხარ ჩვენი ტყვენი ზეცაზე,
საღვალეს და საქმისა მითმ ცხოვეს მეც ატყვთ.
ცხოვეს ამ ცხოვრების შენეული ფანდებით,
დამარტვ, გამარტვედ ღვთის ღვთი და განცხობი.
მოგატყვ საკრძოვლის სახელი და გიბებს,
ახლა შენი ტყვენიდან მოვერცხა გვირგვინა!
ახლა გრანსანს სახედაო გავიშალა ხალხს,
დრო ვერანდის მოვერცხა, დრო ვერ ენებებს თავის თავს.
გამარტვედ ევლად, ცოცხად შედედო პირისპირ,
ტანს გავტყვად ტოკო და... ნავად და... თხილანი...
გაანარა დროს და სიცილს, ამ ცხოვრების მარსანს,
ახლა მხარზე, რა თქმა უნდა, სულ დიდება დავგათოვს.
იცი, რომ დრო ვერანია, ცრუ და დუნეობელი,
მითმ მჭეია ამ ტყვესანი, თუმცე, წიფითოველი.
მაგრან შეთან დრო დამარტვად, დრომ თავს ევლად გაანარა,
შენ განცხობ ამ უფლის ხელი ზედ ბეჭეტზე დავატყვ!

დღეს, ბატონო, თქვენებური, ძველებური ფანდებით
ამ ცხოვრების ხალხსეუ ხომ არ გამარტვანდებო?

რადგან განება საქართველო, როგორც ქვა საჯილდო,
საქართველოს ხალხსეად სულ უნდა იტყვით!

საჯილდოთი

უფლო, დილო, დიადო, იყავ ვერცხელი ერისა,
თორცე მგელურად, ვიცი, რომ ჩვენ კაცი აღარ გვევლინა.
უფლო, დილო, დიადო, საწვე მუნე დიდი, დიდი,
უფლო, შენი ნაღობით ნუგე მოვეკლებოვს ხმაღად!
უფლო, შენი მაღლა, მამულს რომ ნაღობს მაღალსან,
ჩვენს მისან, ამ ჩვენს საოვლს, უფლის ედენს რომ აგვრან.
მგელურებურ, უფლო, საწვე საჯილდო, დიდი,
ვიდრებებს ღვთისებზე იმთოვრებს მისად!

ვიც ვიც...

არ კითხვობენ არცო, მარამაშ!
"გურის მუტის" და "ქრის",
ვის უნდა შენი "პრედავდრე",
თუ უცხოელი მღერის!

ვის უნდა შენი ჩვენს ქართული,
ან ცა — ლავარდისდრის...
და დიდა, სიმრთი ნამოშართული.
მათი ბიჭია ხელს!

არ ვიცი, ასე რა გადგარათ,
ისმის მგელურადი ძვირები,
ვის უნდა შენი ქართული, მარამაშ?
შენი "ქართული ხმები"?!
და მარც ნათობს მათი მათობი,
ისმის სიმრთეს მათი,
ვინაც ბრძოლებს გაზოიარა
ვისეკ ანთია მათი.

ვისეკ ევლინს გზებით იარა,
ვისეკ უფრებს სიმრთის ფიდას
და უკვადების თასი!
ვისეკ აღმართის გზებით იარა,
არს ორდვისის მსგავსი!

ცრუ იტყვებს ქარი კი არა,
ცხვ ღრუბელმა გავიარა,
თან მარტებს საწვე ფიდას
ცრუ დიდებით და ფრთისა!
ვისაც მარადი პერდა დიდებს,
ფრთები ამ ცის და ამ მისის,
ფრან ტყვესანი ევლავ სქილდებს,
იყოს ტყვესა მათი!

მოითი მომანს ტიხა ხევი,
ეს უმასის მოსახვევი...
მეტიდებს, მუტის ტილი
ტყვესა ცრუ და გაიკვერან?!

თუ მოიგრა შეფის რილი,
ოღანა მარც იყოს ნერსა
მოითი მომანს ტიხა ხევი,
ეს უმასის მოსახვევი!

გახებრებლა ატყვას,
ფარა —
და არაფერი არსათი
არ ჩანს!
მე კი სასივრდო
იმ მოვლედან
ეს ფარსმელად
ლევტები დამარა.

ჩოვორი შეიყვ

ეს ამდენი სატყვარი, სადარდელი
ვის შეკრან უსაროელი ტიყად!
მისა მტყვა გაუვლელი
და "ქართული",
გაუვლელ საქართველო მტყვია!

რად გაუვლელ ჩვენი მისა? და მამული
საქართველოს მტერს აკასობი მისად!
ახლა დამატყვ გული, ცრუვლენი დამამული,
საღვალესად სატყვარი მამულს!

ახლა დამატყვ გული, ცრუვლენი დამამული,
და მამულს საღვალესად მისად!

შენ, მამული, საღვალე, რით გიმეკვ?
შენ მარდის სადარდელი!
როგორ მტყვარ შენი ცა და შენი მისა,
როგორ მტყვარ გაუვლელი საქართველო!

თუ თქმის უფლებას არ მომცემ
მარცე,
თუ პირზე დიდი ბოქლომი მედია,
და თუ მეუფლის განასხა
ცის წელი,
ან მომავლის განცხობა, ხედავ?
უნდა მომცემს ჩვენს სათქმელს
ამდენს,
თუ პირზე დიდი ბოქლომი მაღვდ?
და თუ ხეალის დღე სხვა სათქმელს
ბაღებს,
მე კი ენაზე კლავ კლბეკ მაღვდ?
თუ ვარცხი ვარცხობ გზამი,
უნდა მომცემს ჩვენს სათქმელს მამამ?

მგელურად, რიცხი ისინივლენენ
ლორინ მამარი,
ყოველ ციმარე
გვევლინება ისამანი.
ცის და მისის ნამდული იყო
ველის სახარი,
რანეუ ტყვევად ვევილობდა
ისამანი...
ამ ვევილობას ისამანის გვიგამო გრცედა,
თუ დიდობდა მარადილ სიცილურს ფეოტელ!

სულ სხვა ცეცხლით ბრიალებს
რის ეპიკო ჩვენი,
არის ყოველდღიურად
უცხო სიმრთე.

და კრებანი დილიდელ
გუშაბიბი რმენის!
საღვალეს, იალბეს
მოთმინებს ძეოს,
სხვაგვარად დიდობალებს
სხვა ლობიბი ხეოს!

მოც სულ სხვა — მესამე,
მოც გზა მენამული
და იმ უცხო გზით ნავა
სადავარი მამული!

ბასა ქართულიზვილი

ერთი აქ, ერთი იქ, ერთიც ქრისტესთან, შევეწყდეთ.
ოღონდ ვერ დავუტყ, სული შოთაძე. ძალიან იღვები
ბოლა დროს, რა გეძრს? ორმოცი სიმერეს არ ნიშნავს.
იზრავ, თითქმის სი უთბოო გაახლოვდება.

————— 5164564751

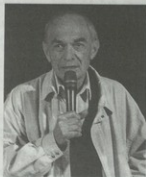
პანპანო გარნიამთან

რა გითხრა კიდევ? რა ჯანდაბა შინდა, იცის ვინმემ?

ეპი. კარგი სხვა ფროს იყოს. ერთი მოსვლით არ გა
და, როგორც ჩანს.

— 516 —

154

ვაზა პატაცია

ვიწყო ქარი არ წალუბო, ამახ ბოლო მიხედვით, ჩაღვით მზეზე, ნაქურა, სულ იქნება და იქნება!

გზაზეყოი

სურნელა მუღუტისა, ამონდრა იო, დიოთი გამოღვითა - რამდენი მძინდია!

ჭრეჭმა, ჭრეჭინიღვამ, წინა ხომ არ დალა, მთელი სამე რომ ლღენს, ნეტა, რა უნარია?

გამოზრდა კალიც, რიგოც სწევია, ხალისის - მე რომ არ ვყო, ამ ჯეჯელს ქართს ვინ გადაცარცინოს!

სიცილი ცუდეს ნათე - უმწინეს ამის ქაღილი, ტრამბა, მუღუტი მუხლარე ქვედ თუ ვინმე დახტოს!

ბანი, განი და დონო, მტეხია, მუხათა, გონი, დღისთი მზე - ვეფხე გზაზეყოი, ლამით - პარაგრი ლამით!

წინამოს სისხლის ვიოლი, გრეხელი თვალის მრავლი, დამთა და გარდოს ვეფხე წინაღუნი სურფის მუღათი

ანი, ბანი და გონი, ადგარს მოუცდეს დონო, წევთა გადორცულება, ფრადი მაღრადონი.

ამიღი, მინის გულთან ამონდრა იო, ადგად ქრს! კარს მზე უღეს, უღეს ქართველი მჭათი!

ცირი

წველის უფროსი, ხუტის ცოქსი მთლი როგორ მორცა, სადღე ვეფხე, "ფეფია", დათო ქვედ მოდელა.

ახლა თრანცია ნახეთ, დედა-პატარა დარს სახტად, სახრეგში თავი აყო, როცა ნელა გადართა.

მათლა ცირი რომ არ იყოს, "ფოქო-მოქო" - ცოცხს ცქიფო, ვეფხეწალი მჭათით როგორ უნდა გადავლახოს?

გარდა, ცირი რა? მჭეტი, გარდა - წინა ლაოროსი, მჭეტი, როგორ გინორცობს აფორცელი მინიქო!

ვიწყო მიდევს ჯერი ტომს და... ან, პირიქით, ტომი ჯერის, ჩაღვით მჭეისავალ ცოცხს ტრან-მჭეჯერი.

დაცესტე გეზო, ვაჟმახს რომ ადრეწილი ძალი მერა მჭეისი და მჭეტი, პაფავიქო! გადაცურა.

ახეთ რაზე ვერწად ნახავ, მომარო კოცოცოცო, მამანზე რომ დიდკაცურად პოვას მელაზე გადოცელს.

ვიწყო აოცტარს თავს დაცურას, ხეითი მოცურებს პე-მოლს, ნაკაპს უფ თვითი მავითი ველი უნდა დამოქმედოს.

მაგვინ როგორ არ იყო, საღველი, არი გერის ლდაო, ცეფი არის იმღერა, ცეფი რომ არ გადავლახოს?

ხორბლის რომ ევლავს ჩაყო, უნდა ნახით დონდრა სალო, ცალ ფეხზე დადგომას ცილობს ასთიბოშეჯერი ათი კოლი - მანცე რიგორ გამოცა, ნაღლი თუ არ გადავიღო!

დგად იმგვით თვითი ქაღილის ნისკარე კეფის სწევია, მოკლადებს ნაწინით რომ გელასარი დარწხა!

მეზომარე მენჯერი - აჯარ დაფა რქა ჯერი?

ცეცლობის მელას კეფი რომ დაღლი ბატას ლლავ, მელამ იქვე შესწიდა და, ლამის, ნახეც მავალი...

ფეხი უკანა გამოყო, გეც ნახორ-ნახორი - გეც მოცეფი, რატუნე რომ გატეხი ყრას!

პირდაღებულს თუ ჩაღებ ქართს მომალდ ლემას, თავად ტრან-მჭეჯერიც კარტრის დაგვიგება...

- რა გაკეთეს, - ბოლოს მანამ, - რა გეცური, ბიძა, ჩვენსავე ხომ სტეფია, ღრწა, როგორც ცოცხს, ისეა, მენჯერის უბის რატომ აცესტი, ვერ გამოცა?

ახა, ამას რაღად უნდა ბერი ამასწინაო, დაწინაო მუღულობით ღე... უფროდ ვიფიქრო!

-ყვე-ნოცე-

გაგებობნებს კაცკელი თავის აქო-ნოცეო, - უღრს - TV-ის გადაცემებს დაწერეს ზელო.

ენამჭერი, გინორი გავმენბის მიმოხილვით - მჭეფით, რას დაწეგვან ჩვენი ნადი-ფორცელი!

- უღრსმეფით პარტები თითქმის სამჯერ იყო, მთავარი კი ამახ შორის, აქცეია და, აქცეია?

ბეგრ სიცილზე, მაგრამ ფეფი ქვედ ჯერ არ მინეათი, ხან ერბანების ლანდელენ და ხანაც გადაკოცინას!

პოდი, ჩვენი რესპონდენტე, მელაღდა სოსია, როცა უნდა - აქცეია და, როცა უნდა - აქცეია?

- გაგებობნებო საკითხთან ვერ მომეწიე ზელოცის, თუ დადებდა, ბატარა ქუჩის ან მელის ქუჩაგას მოსამბა!

აფრეფეს პარნახე, გაგებობნებო და გაგებობნებო, რამდენ ფეხი დაუცდა და, თქვენს მტერს, მერე რაც მოხდა...

ვაი, როგორ იღაბებს ღერამდელი ადამი, უფრო ცეცხვის! მორიდები, ანაფერი გადავლახო...

სარცელით ჭრა გავაქცე, სხვა არნებ არ გადავლახო!

- დაგებობნებო... ჩვენს მუგებობას, გაგებობნებო, მთავარ ვეფხე აფორცით, უნდა, ჩიქვის მამადა...

ყრატალს თუ ხმას არ მისცეს, აქცეია! თუ აქცეია, ბოლოს მანამ - აფერი თვალს და აფერი ჩვენი სოსია...

- გავალს ვერ მომალდვინებს მანცე ცეფი ზელობა, სხვის ბუფეც თავის კეფის მჭეფების მცეფლობა...

- სატეფიკობას! რომ განსა ფორცეგება კახარე, ან პერია, აქო-ნოცეო! როგორ გაგებობნებო?

- აგრეც მავაკა ლობიტებს გავადები არ აუფავი, სორატელის ღერანების მოსამართლე რა უნდა!

ასე როგორ აქცეებენ, სიტყვის თქმას არ გავცინა, ზელოცის, პარტების, გრადელ-ღეფებს პაღეს! რას ასწავლავ?

თითქმის აგრეც ხეგას, მიღის და მოდის, აჯარ ტრანს ნეკრი ფეფას, ეფერს გამწოდელ ტრატას!

ასე ევლავიერა რომ "გუგლის", უფროსი ველი მჭეფობა, უფრე დაგეფეფეფობა, აქცეის რომ მუღულობით - ტრანდელს მერე არ გეცრი, უფროსი ნოცეო!

განმეფი ციქოი

ამელაღა და ნამელაღა და უღეც მელაღა გეზო იყოს, აცაბავა რომ ნამაღებს თოქოს მორცელი კოც.

თქვენ რას იტყვით, ჩვენი თოქო, ჯერჯერობით, როგორც ევლა, ვიწყო კოცელს არ მოიცვდის ზეფია თუ ბოჭეფელა?

კოცეფობას თავი ქოქო, გეზა ნეგას, აფრე დაგას, სხვა თავგას რომ არ დასწინოს, თოქოს დეფავიგება, რომ მანცე პირი სტეცოს, კოცო როცა მოვადებდა!

განმეფი ფიქოი

სორცეფობა, მამიკო, ვეც რა სასართავი - ფრეჯანი ვინ გატეხა? რაღათი ვინ არა?

ვინ დატეხა კარლი თოქოცელის გეფია? - ფრეს ნაღვეფი, თოქმე, ფრეს პრადია!

ქნაწელით რომ აფეკო, ჩიქუნა რომ აქცედა, ვეფხე დაბეჭდა ბასარს ძალი გამოცეცა, ევლი რომ მომარს, გორცეფი რომ დაგდა - ფრეს რა არ ევფი, თოქოთ რაც დამაგა?

სელით გავჩქართ სამიკაველი აე სსსსლს აგავისთის

პატივცემული სასოგადოება,
სანამ წერლის საბურთს დედაჩემს მოგახსენებდეთ,
წარმოგიგებთ ჩემს მოკლე ბიოგრაფიას.
1966 წელს ქრისტიანული 800 წლის იუბლე რომ აღი-
წინა, აზრად მომივიდა, მითხრობ მომეცა 800-სტრი-
ტისათვის პოემა. თითხმები წელსამ სიმღერის დასაბეჭად
გამზადებულ ადგილზე 800 მძირი ვარს რქით სიმბოლურად
გაიკონსე უკანით მომას 800 წლითათვის აღსანიშნავად.
უკანით ზეპირბრძანის მიყოლილ შემოვიღე ვარს
ლორბების იდუბო შეგვეყვინ გამოვიყვინა - ვარს ასა-
ვედებით და წელსის განაგებულბათი არაერთი ვარსანტის
გაქცევის შემდეგ მოვალევი მომას.
გაბოგნებობი ქვეყნის მოვედებ გათავადღე მოლორნი
მამოლონი. სახელმწიფოთაც დამავალელოვი ოქრისი მელეო-
თი და 20000 მანეთით. ამ თანხის მოძიების გეზობა-
თი ვაგონებელ შეგვეყვინ გამოვიყვინა - ვარს 1986 წელს
მოთაღიან ჩაერქებო წერსიბრძანის დასაბეჭადის ოქრადი.

ულისხ ზონ ვინტარპაბათანი
ისქინეთა 1241-1280 წლებში. 1258 წლიდან სასოღე-
ლო მოღაფანების მისცედა. იყო ლოტარნი, ჯერ ბაბე-
რახის ეკლესიის, ბოლო შემდეგ აფხაზურის მონასტრის
წინამძღვარი.

გვარყოლი სიგარყოლი ცხოვრობს
„ფარული სიგარყოლი ტბილია
მეგრამ კრისმანეთის დამარცხებისაგ უნდა შევედო.
ყო უნდა მოვედოთა ფარული იმყოფება.
მეგობრობის ქვეშაქრებულ დასაბეჭადის და, რაც ორდევსის სწორად ითვლება,
ის მისე მოქცევის.
გათხედ, ჩემი დედაცხება, ის გათვითხილონი,
რომ გათხარის და აქედან მომს ნაფიდევი.
ის თუ ჩემს რჩევის გათვითხილვისგან,
მისი მხრადის სწორი საქმედილი ოქრება“.
- ასე ეკლბოდა მეცელი ქონეზრე.

2
ტკივნაში სივდელში ვარდლის
მინდრია ვაგონი
და შემოქცეულმა დედოფალს რაღვესა ევდელდერი
აქინა, ღონბა.
„ვათხედ, ნამოდედით და ოქრებდა“
ამ ცნობამ მოვედოთი უფრო დასაბეჭადი.
არ არის ცოცხა, - თუ დედეფილის ქალბატონმა, -
მეგობრულ შეგვეყვინ აღიბინა ამ წელს.
ახლა სანდებს და არ ვიცი,
როგორ უნდა ვაგონარის აქედან.

3
ეს ვაგონი რაინდმა,
რაღვესა თათრის აღდრისათ სტეფანის მკრფზე იქცა
და მისე მღვდელის შემოქცეულმა.
მის დიდი ნაბია გაცემულია
და იმყოფ ატყრონი, შემოქცეული.

რისთვისაც საცემორო მისტრმა კონარემა კომო-
მოლსკა პრედავს. მგელმა გამოხსენება და კარბა-
ნი 3 იუბი წინათ მისივე რეგოთი იმყოფილ ადგილზე
რომ დახვარედა, მანვედ გამოხსენება არასადაცემდ,
შენია, რის არა, დაკარგული“ (ზოგნი რომ დესე უკან-
იბრად აღრისტლებს, ქათმელებს არ გვეხსენებინო,
მათ უნდა იცოდნენ, ქართულები გაქრებების ვარს ე-
ვდელის საცემო რეგოვარნი მათ გვედრდით).

შარქის შემდეგ შარქის, შარქელის პარმინით
ვარს მოვედებ რაღვესის მსგე და აქინ გავხმობიდე გე-
ვლენა, „ამანდებელ მარ ვაზისა გავხმობიდე გე-
ვლენა“.
ვარს და რესოველის დამოხმობი დგომით შეე-
მეტი ორმანტანით მგელნი, რომელიც არაერთი მე-
ვენებელ დანერგა. ჩემს საკუთარ უკანებით მოვიღე მის
სასანავად მოვიღე მოვალე სტეფანი, ქვეყნის უფლებს
ხელმძღვანელობა, მათ შორის პრეზიდენტი ევდელდ
შარქელნი 1999 წელს.

მე აქედან უნდა წავიდე“.
ორვედ ტვითლი იფენე შეგვედრდით
და მათი მგელნიც უფლებსაგ შევალელო.
მათი სასტეფანელი თანხის დამთავრება
და ზეგრი ერქმელ დედადგრა.

...
1
უკანით ჩემს მეგობრობას
ჯეოსიბისთვის რომ შევეცადა,
ზაფხულის საცემო სიღრმის უფლებად,
თუცა ჩემი ბაგვერდის სრულიად განადგურდა
და სიღრმის განქრება ადრე არიან,
რადგან მის დამწეხება და ამის გამო
ძალიან სწავლიდი ვარ.
სიკვდილი ხომ ევდელა წევსგანის უფლებება.
მე, სამეგრელო დანაკრების გამო,
მომგებულად სიკვდილი ვარ.

2
მეორე დანაკრები, რომელიც მანებებს,
ტეხიბა ჩემს ბაგვერდს.
მათ საკუთარი აზრებით დაკარგეს
და კარგ განქრებაზე ადრე არიან,
რომ სიღრმის ამცენი.

ნანეს პეპაშვილ და მამიკაშვილი
პეპიშვილი

ერთი მოთავაზოლი, საუბროვინი
აღმგებლობელი „საქართველო“ ჩვენი
საქართველოსთვის მათი გამოწვევების
წინაშე. მასაც ვერასაქმელ ატყროვებს

გთხოვთ ობო კომპიუტერულ მასალებს გამოგვეწერეთ
მოთხოვნილ ელფოსტაზე. გთხოვთ არ უნდა აღუქმებოდეს AA

ვახუშტე მეფეში მრავალი გაბრუნება, მანვედ
არაერთი ლესი იმყოფებდა, რომ ისიც ავადმარად
შემანდალ, პაპაც, დროულად ქრესთი არ მალის მგელი,
გულით თუ გონად დაგვედგეს მარცხისათვის რაგველო,
ახალი წელი გავახილოთ განთავსების წელით.
რადგან მეცელი საცემო აღორძინებას ევდო.
მისთვისაგ, მესულამ შევასრულე ესმარელოვი
ჩემს ნაწავთში და 850 წლის რესოველის მოვლენით
850-სტრიტისათვის ლორიკული 16-მარცხლიანი მგელი, რომ
მელიც აქსება წერისთვის წელსა.

ვარ რა რესოველის დიდი თავგანსაქმელები, არ ვ-
მყოფილები მონელები და ნარმოცდებნი ჩემს ხე-
ვას ვთავიზობი, რესოველის მგელის სადგომს ჩავედებ
რომ რეკონსტრუქცია და ავანტიური სურათი ნარეგები
„ვეფხისტყაოსნის“ სასახლე რესოველის გარეგნის კომ-
პოზიციური, რომელიც ძველსეც ვერცხვინად დადებდა და
ქალბატ.

სასახლეში განთავსდეს „ვეფხისტყაოსნის“ დანახა
პატრისეც, სტეფანის მონახედი და კონფერენცი-
ბისთვის, პოეზიური დანერგებულები ესმარელოვის
გეგმებით „ვეფხისტყაოსნის“ სკოლა, ბოლო სტეფანე-
ბისთვის - „ვეფხისტყაოსნის“ ინტერსტეტი.

ერთ-ერთი სარეალზე გამოიყვინა მოთავს შევქმულ
ნარმოთი სავანებრი, და მის პარდაპარ, პეპიშვილი
რისტებების ტერაქორასზე სიქერი მომხმანებებისაგ
თანხმობი, მოთას დასახლების წელსამ დასაბეჭადი
მოვედოთ „ვეფხისტყაოსნის“ მესულამ და ცოცხა ქვე
იმყოფებელ მესურბი მოთას სახელი გარეგნის გეგმა,
1166 დედეფანელი ბოთი და მცყარანი. აქვედ ვაროფ-
ბითი და აფორმებელი მოთას უფლები პოემად.

„ვეფხისტყაოსნის“ სასახლე და შევქმნი ოთხ ცხა ქვე
განახლება სავანებრი ნარეგები მგელისათვის
და აღმდგინა კარ, გონივრული ინტერესების გატარების ქა-
ლუხები და მოთავსების მგელისათვის ტერაქორა, სავანის
მოვლად ამ ოქრის ხორცეულებს და დედეფანელს, დედეფ-
ანების სანდებზე კი 2 მოთავსი, ოქრისი მარცხეგან
მესახება და დამწეხებელი ვარ, დიდი მოთას ევდელისთვის
ქვედ კაცი ევდელა და გონივრული მოთას მესახელებად.
მათ უფლებს, იმგან რესოველის პრისტების განქრებული
რეკონსტრუქცია, რაც 42 მგელი უფება.

თამაზა ქალიშვილი

ადრე მათი სიგეა დედეფელი იყო,
შესამასადა, გული დიდიად მომეგრად;
ახლა კი ევდელდები დაკარგული.
მე, სამეგრელო დანაკრების გამო,
მომგებულად სიკვდილი ვარ.

3
შესამად დანაკრები ევდელა მამიკა -
ესაც ვერცხვარეობი,
რაც მეცვედის, თითხის მათთვის სულ ერთი ვარ.
ისე მეც ვარ მომეგრად,
რაც მეც ვარ მომეგრად.
შესამასადა რომ მომეგრადი,
სანახედა, უფრო მეტი ზაფხულის მოვედებობი.
მე, სამეგრელო დანაკრების გამო,
მომგებულად სიკვდილი ვარ.

4
თუ დედეფი,
რადგან სიკვდილმა სიამეცვედის
და სავანის პატრისების დეკარგა,
ეს ოქრება იმდენად მისივე
მეგრამ განქრება მისივე
პატრისების განქრებულებზე რადგან მამიკა,
ამ სახე დანაკრები უფლებს მოთავსის იმედი მატებს.
მე, სამეგრელო დანაკრების გამო,
მომგებულად სიკვდილი ვარ.

წინობიერი კატეგორიების, მალედი
ლოტრატორული სტრატეგების და
სტრატეგიული გასვლის გამოქრება
თავის მკერდებზე წელსამ პატრისების.

პატრისების
გაბო, აღმგებლობელი
საქართველო რეკონსტრუქცია
და ქართული მწერალია ვაგონი

ფორმების ობო კომპიუტერულ მასალებს გამოგვეწერეთ
მოთხოვნილ ელფოსტაზე. გთხოვთ არ უნდა აღუქმებოდეს AA

მოთავარი რედაქტორი
ჯანა ლაბაძე
სარედაქციო კოდედი

„ალტერნატიული საქართველოს“ საბანკო ანგარი-
შები: პროკორდული ბანკი, GE61PC018360100029708;
თბილისი ბანკი: GE49TB76253607010001; საქართვე-
ლოს ბანკი: coming soon...

პაპაშვილი პაპაშვილი
დაბეჭდილია მის
„საბანკო“ საბანკოში
მისამართი: თბილისი,
თვედელი მუდელის 57

ISSN 2720-1152
772720 854003

საბანკოების №1; ტელ.: 293 69 77 E-Mail: litsaqaartvelo@yahoo.com

საქართველო